

Tv-nyheder

Tid til et overblik. Dagens opsamling. Hvad er sket? Hvor er det sket? Og hvorfor er det sket? Nyhed på nyhed skal ses og høres. Derefter skal de bearbejdes og forstås inden den næste supervigtige nyhed. For hvis man vil følge med, er der intet andet valg. Og man vil vel vide lidt om, hvordan verden hænger sammen, inden man selv for alvor bliver kastet ud i den. Så er det jo ofte her i den alder, hvor man hverken er barn eller voksen. Småbørn er slet ikke interesserede i nyheder, og nyhederne har jo heller ingen reel værdi for en normal femårig. En del voksne synes til gengæld at have det stik modsatte problem, for hvis de ikke ved, hvilket parti der er gået frem i den seneste meningsmåling, så er de da ikke alt for kloge.

"It's been a hard day's night"

Den verden, der skal følges med i, består af internationale kriser, fugleinfluenza, og vejret. De tre ting nyhederne synes at dreje sig om i øjeblikket. Først skal vi jo have alt det spændende ind, og så kan vi slappe af igen med det mest kedsommelige og hyggelige der findes på sendefloden: "Vejret i morgen og resten af ugen." Det er nu en dejlig måde at komme ned på jorden igen efter alle de alvorlige og nogle gange endda lidt "uhyggelige" indslag. Dem med de "stærke billeder", man efterhånden knap nok blinker til. En besked, man påskønner, så de allermindste lige kan komme væk, men selv er man da så hærdet og vant til det. Alligevel sætter vi stor pris på at Vejret, det kan man altid stole på. Det var der i går, er der i dag og kommer uanset hvad også i morgen.

Men det er jo de ting, som, man ikke forhånd kan sige, kommer, der er interessante. De ting og den måde vi får vist de ting, som vi baserer vores syn på verden ud fra. Muhammedkrisen som et efterhånden klassisk eksempel. Den skal man jo nærmest have været spærret inde i en kælder for ikke at have hørt om. Og tilstået, det er godt nyhedsstof: vigtigt for Danmark og dets omdømme, interessant i forhold til vores egen lille verden og samtidig synes hele affæren at have skabt et kæmpe reklameskilt, så alle nu kender Danmark, uanset om de er for det, der er sket her, eller ej.

Sagen synes jo da under alle omstændigheder at være aktuel i en periode, der noget nær synes at vare for evigt: Reklamer for en islam-bog DSB ikke ville hænge op, landmænd der mister penge på boykotning af Arlas mælk, imaner der siger det ene og det andet, alt efter hvor de nu

lige er henne i øjeblikket. Relevant? Sikkert. Interessant i længden? Ikke det der ligner. Det kan lynhurtigt blive for meget af det gode, eller skulle jeg sige dårligt nyhedsstof. Altid hører vi om kriser og ulykker, og hvor skrækkeligt de alle sammen har det. Det er næsten så trist, at man er lige ved at hive kleenex-pakken frem.

“Staying alive, staying alive, ah, ah, ah, ah, staying alive”

Men her er det, så de dejligt korrekte nyhedsværter har noget tilbage i ærmet til os. Dagens lille hyggelige historie: oscaruddelingen, en film om Gasolin, firbenede søskende og selvfølgelig den vigtigste del ”Vejret”. For selvom det i sig selv ikke er verdens mest relevante eller spændende nyheder, er det nu dejligt rart lige at kunne slå hjernen fra et par minutter. Få alt jammeren lidt på afstand igen og nyde Peter Tanevs små vitser om vejr og vind med studieværten. Så længe de kan det, kan det vel ikke stå så galt til.

Og netop studieværterne er dem, vi stoler på og har brug for som vores guider gennem den farlige og uhyggelige verden. De sidder der med ret ryg og taler med en stemme, der afspejler overblik og indblik. De ved, hvad de laver, og derfor stoler vi blindt på dem. ”Når Jes Dorph nu siger det...”

Og jeg føler tit at man virkelig har brug for en solid og sikker guide gennem de mange indslag. Indslag på knap 15 sekunder bliver kastet ind fra højre og venstre mellem de egentlige hovedhistorier. Rækkefølgen af indslag kan blive enormt forvirrende. Når man går fra et forsoningsmøde mellem muslimer og danskere til noget så uforsonende som Anja Andersen og hendes udelukkelse fra Håndboldligaen, og så springer vi straks til Brixtofteretssagen. Et indslag der i alt tager over seks minutter. Seks minutter hvor vi hører om, at vidner siger, at Brixtofte vidste, hvad den ekstremt dyre vin han købte for kommunens penge kostede. Seks minutter! Selvfølgelig vidste han det. Du bestiller ikke vin til mange tusinde kr. uden at høre noget om det. Det virker da i hvert fald besynderligt, at det kan tage seks minutter. Selvfølgelig er det en vigtig sag, men det er en af den slags ting, der hurtigt kan få mig til at tabe interessen og droppe at se resten af udsendelsen og måske endda også droppe den dagen efter. I stedet kan jeg bruge min tid på noget mindst ligeså spændende: Vi har nemlig lige sået karse. Det gror faktisk væsentligt hurtigere end græs, så spændingen er helt intakt. Nyhedsudsendelser bliver simpelthen ofte hurtigt for ensformige og kedelige. De bliver konstant nødt til at have noget spændende klar. For nyheder er efterhånden kun nyheder, hvis nogen gider høre dem.

”We will, we will rock you”

Så er internationale kriser og katastrofer, hvor bizart og sygt det end lyder, mere interessante at se og høre om. Det er den slags ting, som man er vokset op med, der er nyheder. Sådan har det altid været. Et gammelt ordsprog som "Ingen nyheder er gode nyheder," lyder faktisk mere sandt end nogensinde. Men hvis ordsproget passer, så må nyheder som den naturlige følge jo være dårlige nyheder. De fængslende historier er dem om fare og ulykke. Nyhederne fungerer jo egentlig ligesom et godt gammeldags eventyr. Først bliver Hans og Grete efterladt i skoven af deres onde stedmor, så finder den onde heks dem og spærre dem inde, og til sidst får vi vejret, og Hans og Grete slipper fri og finder deres far. Og solen skinnede lykkeligt til deres ende, eller i hvert fald indtil på onsdag.

Det er sådan nyhederne er sat op, og det er først og fremmest sådan, vi er vant til dem. Og helt personligt, ligegyldigt hvor kedelig og langtrukken Tv-avisen er, kan det nu føles rart at vide: Efter dårlige nyheder kommer lidt vanlig hygge, og efter regn kommer sol. Så længe man ved det, er verden ikke helt så slem.

Og det er det filter man får ved at se Tv-avisen og Nyhederne. Man ser billeder af mennesker der sejler rundt på døre fordi deres huse og hjem er oversvømmet, man ser små udsultede børn i Afrika og hører om borgerkrigen i Sudan, og måske får man lige følelse af, at: "Det er da forfærdeligt. Jeg må da prøve at gøre noget." Men så når Vejret kommer, er det, man husker fra udsendelsen noget i stil med: "Du skal huske paraplyen i morgen."

Men man er da stadig klar over, hvor galt det egentlig står til. Eller er man? For den type indslag får sjældent særlig meget tid andet end: "Det kan da lige presses ind, vi har jo ikke så meget andet i aften. De nyheder, vi ser i fjernsynet, er jo egentlig logisk nok koncentreret om den vestlige verden. Terrorangreb, uoverensstemmelser mellem EU-landene osv. Men de rigtige tal sætter fuldstændigt tingene i perspektiv:

Dødsfald i verden siden 11. september 2001

Vesterlændinge døde af terror: 3.700

Døde af AIDS: 14.450.058 (1 hvert 10. sekund)

Børn døde af kurerbare sygdomme: 48.168.257 (1 hvert 3. sekund)

De tal hører man næsten aldrig noget til herhjemme. Den slags elendighed er vi slet ikke i stand til at klare i for store mængder, hvilket vi jo desværre heller ikke har lyst til. Det er ikke direkte i forbindelse med os, derfor uvedkommende, derfor kedeligt. For vi er vokset med en slags sursød sauce bestående af tre hovedingredienser: Først hvor skidt det går herhjemme, ikke alt for skidt. Så hvor skidt det går i den vestlige verden, der er tingene lidt værre. Og engang imellem får vi lige

et glimt fra den tredje verden, og der er den rigtige sure del af saucen så. Den søde del bliver så til slut tilsat ved hjælp af den spøjse historie om hvordan FCK's kamp i Parken blev udskudt på grund af et ordentligt snelag, så det endte i en sneboldkamp i stedet.

"And that's the way, aha, aha, we like it"